

FOAIA DE DUMINECĂ

A ZIARULUI „DREPTATEA“.

Nrul 47.

Timișoara, in 19 Noemvre (1 Decemvre) 1894.

Anul I.

Adunarea alegătorilor români.

După ce cu știrea și cu voința stăpânirii țării s'a făcut in Clușiu cunoscutul proces de presă contra comitetului central din Sibiu al partidului nostru național român, pentru că a scris și a dus la Viena Memorandul Românilor și după ce cei mai mulți membri ai acelu comitet au fost osândiți la prinsoare grea de mai mulți ani, stăpânirea țării a mers mai departe in necasul său și in aspreala sa și a oprit se mai fie partid național și comitet național până nu-și va face statute, cari se le întărescă tot ea, stăpânirea.

De atunci incoace a trecut timp mult. S'au întâmplat multe de câte toate, cari au dat de lucru oamenilor cari se ocupă serios și cu inimă curată de soarta poporului prigonit și apăsător.

Mulți s'au gândit și s'au sfătuit in timpul din urmă, că cum și ce ar fi de făcut, ca treaba poporului se nu remănă părăsită, fără grige și fără conducere. Sfârșitul înțelegerilor a fost chemarea tuturor alegătorilor români de deputați dietali la o adunare mare de alegători pe ziua de 16/28 Noemvre 1894 in Sibiu.

Convocarea la această adunare au subscriso mai mulți inși din toate ținuturile locuite de Români ale țării, și ea sună astfel: **Cătră alegătorii români din Transilvania și Ungaria.**

Prin ordul presidial nrul 321 de la 16 Iunie n., adresat comitelui suprem al comitatului Sibiu și comunicat de acesta presidentului partidului nostru național la 20 Iunie n. a. c., ministrul de interne a declarat de nelegală existența și activitatea partidului național-român și a interzis funcționarea mai departe a acestuia.

Totdeodată ministrul a pus însă in vedere, că partidul își poate continua activitatea in formă de reuniune, dacă scopurile sale nu lovesc in legi și dacă conformându-se ordinațiunei ministeriale nru 1508/875 își va face statute și va solicita aprobarea lor de la ministrul de interne.

In aceasta situațiune subscriși ne-am însărcinat in comună înțelegere se cerem avisul poporului nostru asupra pașilor de făcut in urma stărilor de lucruri actuale.

Spre acest sfârșit convocăm pe alegătorii români la o adunare generală, care se va ține in Sibiu Mercuri in 16/28 Noemvre anul cur., și va delibera asupra constituției partidului național din incidentul ordinațiunei ministeriale menționate.

Facem apel la toți alegătorii români să se presinte in număr cât se poate de mare. Sibiu, 1894, Noemvre.

(Urmează mai multe subscrieri.)

Declarațiunea Domnului Alesandru Mocsonyi.

Față de această convocare Domnul Alesandru Mocsonyi este de părere să nu se pripească treaba și a sfătuit să nu se țină acea adunare. Scrisoarea Domnului A. Mocsonyi sună astfel:

Nici când de la restituirea constituțiunei n'a fost situațiunea politică a poporului român din Ungaria și Transilvania atât de apăsătoare ca și astăzi.

Sistemul legilor excepționale s'a însărit și mai mult prin un sistem de măsuri polițiale excepționale și prin un sistem de tot felul de persecuțiuni politice, așa, in cât face aproape impresiunea, ca și când ar fi să se pună un popor intreg sub paza poliției de stat.

Aceasta este o stare excepțională, pre cum ea in statele constituționale se decretează asupra unui popor intreg numai in timpuri, când ordinea legală este de fapt turburată, sau serios amenințată. Și după ce de fapt poporul român nu s'a făcut vinovat de nici un esces, n'a conturbat ordinea publică nici într'un loc, pare clar, că aici nu considerațiuni de pace și ordine publică au fost decidoare, ci avem de a face cu o reglementare a opozițiunii naționale, o reglementare inaugurată in stil mare.

Față de o situațiune excepțională atât de gravă, n'ajung nimic improvisațiuni politice. Aci se recere mult mai mult; aici se recere neapărat, ca rëndurile partidului național se fie mai bine strinse, se recere inaugurarea unei politice serioase, bine combinate și bine stabilite in toate părțile ei.

Ori-cepaș pripit poate se compromită cauza, se agraveze răul. Și de un atare paș pripit trebuie se consider — pre lângă toată recunoașterea zelului național laudabil al inițiatorilor — convocarea adunării alegătorilor români pe ziua de 28 Noemvre n. la Sibiu. Căci pre cum este cunoscut in cercurile informate, simțindu-se necesitatea, s'au întreprins încercări spre stabilirea unei politice bine plănuite, cari încercări însă n'au ajuns încă la incheere. Și cât de necesare sunt pregătirile de asemenea natură, probează — abstragând de la toate celelalte — însăși convocarea, prin care se convoacă alegătorii și nu delegații acelor la conferență. Prin ce se face nu numai o abatere de la sistemul practisat până acum, ci totdeodată se părăsește de fapt acea pozițiune principială a partidului național, care pozițiune n'am fi nevoiți a o părăsi nici chiar atunci, când am pute aproba ordinațiunea

ministerială prin care se sistează activitatea comitetului central; dar cu atât mai puțin ne putem abate de la această pozițiune acum, când noi considerăm această ordinațiune ministerială de vătămarea unui principiu fundamental constituțional, căci o abatere in acest cas ar însemna o sguuire a bazei de existență a partidului nostru chiar din partea noastră.

Afară de aceasta o adunare a tuturor alegătorilor convocată la un loc situat la periferia masselor poporului român, ca și Sibiu, are se aibă, după natura lucrului, un caracter prevalent local, prin ce — firește — o astfel de adunare perde însemnătatea unei reprezentanțe a totalității poporului român.

Conduc de aceste considerațiuni mă simt îndatorat a mă adresa cătră Domnii inițiatori ai adunării cu rugarea modestă: se binevoiască a retrage convocarea.

In sentimentul acelei responsabilități morale, carea între inprejurările grave de astăzi apasă și asupra celui mai modest membru al partidului național, îmi țin de datorință a declara totdeodată, că in cazul, când totuș s'ar țină această adunare, nu mi-ar permite conștiința a lua parte la această adunare, greșită deja in basa ei.

Dacă undeva, aici se potrivește vorba Românilor: „Graba strică treaba“.

Timișoara, 23 Noemvre 1894.

Ales. Mocsonyi.

Cu toate aceste adunarea convocată s'a ținut in Sibiu, tot in acelaș loc in care s'a hotărit ducerea Memorandului. De față au fost mai multe mii de alegători români de deputați dietali, între cari foarte mulți plugari din Ardeal, și mai ales din apropierea și din ținutul Sibiului.

Mulțimea adunată a fost insufletită și plină de nădejde pentru sfânta și dreapta cauză a poporului românesc.

Adunarea s'a ținut sub presidiul Domnului Mihaiu Popoviciu protopopol Orșovei.

S'a esmis o comisiune de 50 inși care a lucrat și a propus apoi adunării generale următoarea hotărire:

Hotăririle adunării.

Adunarea o spune: că porunca de oprire a ministrului de interne este contra constituțiunii țării;

nu este întemeiată in nici o lege; pozițiunea română respinge credința, că ea doară se inchină acelei porunci și că și-ar face atărnoare activitatea ei politică de la volnicia guvernului;

alegătorii țin la programul național de pân acum;

protestează contra ori ce felii de prigoniri;

spun că procesul Memorandului îl țin îndreptat contra întregii națiuni române;

să se țină un congres al naționalităților; mulțămesc pretinilor din țările străine și fraților din România pentru spriginirea dovedită; și în fine

protestează contra suspiciunii că ar urmări scopuri iredentiste.

Toată adunarea a primit cu un glas și cu un suflet aceste propuneri drept hotăriri ale națiunii.

Cu acestea s'a sfârșit adunarea și miile de Români alegători și oaspeți, cântând cu însuflețire sfânta cântare: „Deșteaptă-te Române“ s'au resfirat de la locul adunării.

România.

Dărnice regală. „Monitorul oficial“ publică următoarea scrisoare adresată de M. S. Regele către dl Lascar Cătarăgiu, președintele consiliului de ministri:

„Scumpul Meu Președinte al Consiliului! Mărcăta și călduroasa manifestare ce țeara întregă a făcut Reginei și Mie cu prilegiul a 25 aniversării a căsătoriei Noastre Ne-amplut inima de o nemărginită bucurie.

La mișcătoarea demonstrație ce am întâmpinat nu putem răspunde de cât cu aceeași iubire și cu adâncă recunoștință. Această recunoștință este cu atât mai viue cu cât suntem convinși că simțirile poporului român își au isvorul în temeinica legătură ce s'a stabilit între Țară și Dinastia sa.

În aceste momente de fericire și de veselie nu Ne putem oprî de a îndrepta gândurile Noastre către muncitorii rurali, iubii Nostri săteni, cari, în anii de secetă, sunt câte odată lipsiți de mijloace de traiu.

În scopul de a le ușura greutățile unor asemenea timpuri și în amintirea nunței Noastre de argint, doresc a se întemeia un aședământ, incongiurat de toate garanțiile

FOIȘOARA.

Fata de împărat și găscariul.

— Din „Poveștile Bănățului“ culese de George Cătană, inventoriu. —

A fost odată

A fost odată pre vremile cele vechi un împărat puternic și foarte bogat. El avea cireși de vite, turme de oi, de porci, de găște și la toate avea păstori ca se le păzească.

Apoi mai avea împăratul acesta și un odor de fată mare, frumoasă ca o dină, de se-i bei apă din gură. Pre lângă frumsețe îi mai dăruise Dđen și o minte ageră și o înțelepciune deosebită. Împăratul om bătrân fiind, și ajungând fata de vremea măritășului voî se-și aducă la ea un ginere; dar un ginere înțelept și isteț căci dicea el: „la o fată atât de înțeleaptă se cere un bărbat și mai înțelept.“ Deci dete de știre în toată țeara sa, ba și în țerile învecinate, că cine se va afla se știe cu o vorbă mai mult de cât fata lui, acela îi va fi ginere.

Aușind despre aceasta feciorii de împărați de prin prejur, veniră se pețească fata aceasta înțeleaptă, dar nici unul nu fu în stare ai răspunde la întrebările ei. Ea însă răspundea la ori

trebuincioase spre a putea primi și administra donațiunile și legatele care i-se vor face, cu menirea de mai sus.

Ca o dovadă de părinteasca Noastră grijă, dăruiesc și pun, de îndată, la dispoziția Domniei Tale suma de lei noi două sute mii, în rentă română 5%, ca întâiul fond pentru înființarea acestei case de ajutoriu.

Am încrederea că spiritul milos al Românilor va face ca acest fond se sporească în scurt timp și se producă din ce în ce mai mult roadele ce Regina și Eu le așteptăm; asemenea sunt încredințat că dorința ce o exprimăm aci va găsi un răsnet în inima tuturor și că guvernul Meu o va aduce la îndeplinire cu aceeași simpatie de care suntem și Noi însuflețiți.

Cu această ocazie te rog, scumpul Meu președinte al consiliului, se fi interpretul sentimentelor Noastre de sufletească mulțumire pentru dragostea și credința ce Ni s'au arătat în aceste zile de neperitoare amintire, arătând tuturor acelor cari, din toate unghiurile Țerei, au împărtășit bucuria Noastră, că recunoștința ce le păstrăm nu este mai prejos de cât dragostea și credința lor.

Primește, scumpul Meu președinte al consiliului, încredințarea sentimentelor de înaltă stimă ce ți păstrez.

Castelul Peleş, în 6/18 Noemvre 1894.
Carol.

*

În amintirea lui Mihaiu Viteazul. În ziua serbătoarei s. Mihail și Gavril studenții universitari din București au serbat amintirea lui Mihaiu Viteazul. Despre această serbare ni-se scrie următoarele:

Studenții universitari făcură un apel către toți cetățenii capitalei București și ai țerii întregi, ca cu toții se serbătorească ziua de 28 Noemvre. La oarele 8 dimineața a acestei zile toți studenții și un număr imens de lume erau strinși în jurul statuei lui Mihaiu; erau cetățeni, cari răspuseseră apelului făcut. De aici s'au pornit în liniște la biserica Mihaiu-Vodă, zidită de însuș domnitorul, unde s'au făcut rugăciuni pentru marele erou.

La oarele 2 p. m. s'a ținut întrunire în sala Orfeu. Un mare număr de cetățeni se adunaseră. Aici erau aduse și coroana și stea-

ce întrebări îi puneau ei. Era tare isteață și înțeleaptă.

Intr'o di veni earăș în peșit la fată un fecior de împărat îmbrăcat ca o cătană. Ajungând el în marginea orașului în care ședea împăratul cu fata, oprî căruța la o fântână ca se odihnească caii și se imbuce și el ceva.

Toemai pre acolo pășiau găștele și găscarii împăratului. Coborându-se jos feciorul de împărat dete „bună ziua“ la găscariul ce era mai aproape. Găscariul îi mulțămî omenește.

Atunci îi dișe feciorul de împărat:

Dar ce ești tu măi voinice?

„Mis căpitan preste găște“ Domnule.

În Orașul acesta șede fata împăratului cea cu minte?

„Aicia șede și tată-s'o Domnule.“

— Pre care din aceste drumuri trebuie se apuc ca se ajung la ea?

„Pre drumul incotro îs găștele cu coada Domnule!“

— Măi dar înțelept ești tu?

„Așa a fost și tata meu Domnule.“

— Mamă-ta a avut doi copii de odată?

Așa se cuvine Domnule, frate după frate.

— Și tată-to a tăiat la Crăciun patru porci?

„Așa se cade la tot capu porc!“

gul studentesc. Adunarea era presidată de studentul Brânzeu, care a deschis ședința printr'o călduroasă cuvântare, accentuând datoria de a serba memoria lui Mihaiu. Au mai vorbit domnii Ghinci Ionescu și Malla. În fine dl Petrescu a cetit rezoluția. Hotăririle luate de corpul studentesc au fost, ca în totdeauna, să se serbeze ziua de 8 Noemvre în amintirea lui Mihaiu Viteazul.

După aceea studenții cu steagul și coroana înainte, urmați de-o imensă lume, au mers de au depus'o la statua lui Mihaiu Viteazul, rostindu-se și aici un scurt discurs de cătră un student. Toți s'au imprăștiat apoi în liniște, ducând ca un suvenir, aceasta amintire a marelui erou.

*

Macedo-românii. Societatea de cultură macedo-română din București a avut întrunirea sa generală în sala Ateneului român. Adunarea, compusă în mare parte de Macedoneni, a fost presidată de dl Al. Orăscu, fost rector al universității și senator.

După ce dl St. Mihăileanu, secretar, a cetit darea de seamă anuală despre mișcarea societății, dl V. A. Urechia a vorbit în aplausele asistenților despre marea însemnătate ce are această societate și a îndemna pe toți Românii de a participa la o operă atât de măreață — deșteptarea Românilor din Peninsula-Balcanică. Apoi a împărțit o salutare prețioasă din partea generalului Yung, președintele „Uniunii latine“, pe care l'a propus ca membru de onoare și pe care adunarea l'a aclamat cu entuziasm; deasemenea și din partea dlui Quintana, care împreună cu bărbatul de stat al Spaniei, Castellan, a bătut la un congres, pentru prosperitatea Latinilor din Orient; pe deputatul italian Pandolfi ca și pe savantul Degubernatis, a căror dragoste pentru consăngeniilor lor din Orient s'a manifestat acum în urmă cu atâta desinteresare.

Totodată dl Urechia a propus un vot de împărtășire a suferințelor fraților nostri care zac în închisorile de la Vaș și Seghedin.

Adunarea a acoperit cu aclamări și aplause prelungite ultimele cuvinte ale dlui V. A. Urechia.

Dl N. Gussi, senator, luând cuvântul a diș că are toată încrederea în frații săi din

— Și ia fost pus în cui la fum!

„Acolo le-a fost locul!“

— Dar a venit „grivei“ și ia mâncat.

„A fost flămând sêracul.“

— Și tată-to de ciudă a omorit pre grivei.

„L'a omorit pentru vina lui.“

— După acea l'a aruncat afară pre gunoiu.

„Acolo durmea el și până era viu.“

— Măi dar învățat ești tu căpitan!

„Așa se cade se fie mai învățat un căpitan de cât o cătană.“

Feciorul de împărat atunci se dusă, dar nu preste multă vreme earăș se intoarse, dar cu buzele umflate, cum se întorseseră și mulți alții. El oprî iar căruța la fântână și începă a vorbi cu găscariul. Iar ești pr'aici cu găștele?

„Pr'aici îmi e locul Domnule!“

— Măi omule! se lăsăm toate la o parte; uită eu sunt fecior de împărat și am fost se pețesc fata împăratului acestuia, dar m'am făcut numai de rușine, căci e înțeleaptă și isteață fata aceia, și nu i-am putut răspunde la nici o întrebare a ei. Véd că tu de și ești găscariu, dar ești mai isteț la vorbă de cât mine; eu îți dau ție avuție, și te fac spăiă, dar tu se mergi și se pețești fata în locul meu. Vrei ori nu?

„Eu merg prea luminate fecior de craiu,

Peninsula-Balcanică, cărora nu le trebuie de cât incurajarea pentru a da aceleași dovezi strălucite de liberalism către neamul lor, pe care le-au dat până acum, din pricina întunerecului în care zăceau, către coreligionarii lor Greci. În acelaș timp, ca o dovadă de devotament și supunere către Maiestatea Sa Sultanul, împăratul Românilor din Turcia, propune aclamarea ca membru de onoare al reprezentantului său din București, ambasadorul otoman.

Cu ocazia aceasta dl V. A. Urechia a ținut se comunice că dnii Arghiriades și Papazoglu din Paris propun ca societatea macedo-română să se asocieze laidea confederării popoarelor din Peninsula-Balcanică.

Dsa nu e în contra unei asemenea idee, dar cere ca acestia mai întâiu de toate să se pronunțe clar despre elementele constitutive ale confederației; căci dsa crede că cei ce fac această propunere par a exclude statul otoman — lucru cu totul incompatibil cu idea fundamentală a societății de cultură macedo-română.

Românii din Peninsula-Balcanică trebuie se fie mai întâiu de toate fideli tradițiilor lor strămoșești cu credința și devotamentul ne-strămutat către împăratul lor, Maiestatea Sa Sultanul.

Dl Al. Orăscu, președintele adunării declară că de și dsa și dl V. A. Urechia sunt Români din Țeară, totuș cât timp se găsesc în mijlocul Macedonenilor nu pot fi considerați de cât ca insuflețiți de acelaș sentiment de care e insuflețit fle-care Macedo-Român către patria sa și dinastia domnitoare.

Aceste cuvinte au fost primite cu aplauze ca și propunerea dlui Rădoiu ea dl R. Fava se fie aclamat ca membru de onoare.

După ce comisiunea de verificare a cheltuelilor și a formării noului budget al societății și-a făcut darea de seamă anuală și s'au ales ca secretari onorifici dnii G. Murnu profesor și G. Dan, student, dl G. Murnu incheie debaterile printr'o poezie în dialectul macedo-român, ale cărei accente întime și mișcătoare găsesc un resunet viu în inimile tuturor asistenților și nasc dorul arzător de luptă pentru regenerarea unui neam întreg răspândit în Peninsula-Balcanică.

merg se-o pețesc, dar pentru mine și nu pentru tine; și de-o capăt suat împărat iar nu spăia, iar de na o capăt apoi atunci știu ce mă așteaptă“.

Și se duse feciorul de împărat în calea sa, iar găscariul toată ziua se gândi că se meargă și el să se prindă la vorbă eu fata ori ba? Gândul său acesta îl spuse și celorlalți ortaci ai lui, și toți îl îndemnară să se ducă, și-i mai diseră, că dacă va ajunge v'odată bine, se-și aducă aminte și de ei. Măne și scoaseră găștele la pașune numai ortacii lui, iar el se îmbracă în hainele cele mai frumoase, și merse la împăratul, de ceru ca se vorbească cu fata. Împăratul cum vedu ce vrea el îi duse:

„Cum îndrăznești tu se-ți ridici ochii până la fata mea? Bine! am scos odată vorba din gură că o dau după cel ce știe cu o vorbă mai mult de cât ea, și acum nu mă pot trage napoi de la vorba aia; deci tu cearcă-ți norocul, dar se ști că dacă va ști ea mai mult de cât tine, indată te spânzur. Inseamnă-ți bine vorba aceasta, căci eu am scos'o din gură, și e sfântă; deci de-ți iubești vieța dute la găște, iar de ți s'a urit de ea, atunci probește-ți corajia!“

— Eu se-mi cerc corajia apoi ce o vrea Dumneșeu — duse feciorul.

„Bine!“ duse împăratul. Fata e în grădină

Din legile țării.

Legea despre economia și poliția de câmp.

Capul X.

Transgresiuni și pedepse.

(Continuare.)

§. 97. Faptele înșirate în §§ 93, 94 și 95 se judecă, dacă dauna trece peste șesedece corone, pe temeiul legilor penale, la din contra dacă în casurile de cercetare pornită la cererea păgubitelui partea păgubită reduce pretensiunea sa de desdaunare la șesedece corone, atunci hotărăște asupra fetei autoritatea competentă în trebile de transgresiuni campestre amintite în aceste legi.

§. 98. Fapta transgresiunii de câmp este mai îngreunătoare dacă ea s'a comis în ziua de Duminecă sau serbătoare, sau în ziua de rând premergătoare Duminecii sau serbătoarei, sau noaptea, la loc îngrădit sau contra hotărâții atentificării; sau dacă la executarea furtului campestru cineva se prezintă cu carul la locul furtului.

§. 99. În cas de repetire, dacă de la suferirea ultimei pedepse incoace n'au trecut încă doi ani, atunci se poate da și pedeapsa indoită din sumumul pedepsei satorite în §-ii 93, 94 și 95.

§. 100. Codicele penal (art. de lege 40 din 1879) are valoare și asupra faptelor ce sunt d'a se pedepsi în temeiul legii prezente, intru cât nu conține alte decisiuni divergente.

§. 101. Pedepsele de bani ce intră după pedepsele transgresiunilor de câmp competente fondului economic regnicolar, jumătate comunei pe al cărei teritoriu s'a comis transgresiunea.

Banii de pedepse ce intră sunt sigure în simbria păzitorului de câmp, dară se poate asigura și partea care nu trece peste 25 de procente. În acest cas din banii de pedepse intrați în rândul întâiu se subtrage procentul asigurat și numai după aceea se imparte suma remasă.

În privința întrebunțării pedepselor în bani, ce competentelor, dispun prin ordinațiuni ministrul de interne și ministrul de agricultură.

(Va urma).

Cronică.

Românii din Torontal. Din Panciova ni se scrie, că în 23 Noemvre a repausat în spitalul militar de acolo tinerul român de 26 ani Dimitrie Bozgan, tenente la batalionul 7 de honveți, fiul preotului român gr. or. din Cicir, comitatul Aradului. Repausatul a fost român bun și a voit se fie imormântat românește prin preot român. Cu toate aceste și pe lângă toate ostenețele zelosului Dn avocat Petru Tisu, această dorință a repausatului nu s'a putut implini, pentru necualificabila purtare lașă a unor preoți de ai noștri. L'a imormântat preot sârbesc sârbesc spre scandalizarea Românilor. Așteptăm raport mai deamăruntul și mai lămuritoriu.

Alegeri municipale. Alegerea de reprezentant comitatens al Timișului în cercul electoral al Varadiiei, s'a ținut în 24 Noemvre a. c. sub presiunea pretorelui concorninte. La alegere au votat 65 alegători dintre cari 53 au votat pentru dl George Țiunea, învățătoriu gr. or. român în Varadia, eară 12 pentru N. Florentin notariu comunal în Coșteiu; astfel dl G. Țiunea fu proclamat de reprezentant comitatens. Onoare alegătorilor și conducătorilor lor! Mai adaug că ținuta biroului presidial a fost corectă. Cu plăcere observ, că șirurile apărute în unul din numerii trecuți ai foaiei noastre „Dreptatea“ referitoare la aceste alegeri, au atras atențiunea și au stârnit în alegătorii noștri un interes mai viu față de aceste alegeri, despre care, dacă nu ne avisa on. „Dreptate“, noi până în ziua ultimă nu știam nimic de această întregitoare alegere. Se cetim dară toate șirurile din „Dreptate“ și „Foaia de Duminecă“, că nu știm ce noutăți de interes ne prevestesc. — Un alegătoriu. —

În 22 Noemvre s'a ținut în cercul Ciavei comit. Timiș alegerea a doi reprezentanți comitatens. În urma violențelor comise ca de comun de fibireul cercului, Românii n'au reușit cu candidații lor și s'a ales notariul comunal S. Szerb și un Anyoș. Poporul este foarte indignat.

Românii din Selagiu. În Octomvre n. c. s'a sêvêșit alegerea de notariu pentru cercul Băsêștilor, fiind ales cu aclamațiune

— Bine ca vai și amar, că pre dealuri e miera până în pept, iar pre vale abia s'o lingi cu limba!

— Ba că baș! asta ți-o mai crede ție dracul, dar eu nu, că prea o slêși!

Că tocmai de aceea am venit eu la tine fată mare, ca se-ți tot mințesc, până nu mi mai putea răspunde!...

Am uitat se vê spun, că împăratul de când intrase găscariul în grădină, el încă era de față, și auđi toate vorbele lor, și numai putu se dică nimic, ci luă inelul de la față și-l dete găscariului adecă ginerelui său. Apoi în Dumineca cea mai apropiată făcură mare o nuntă frumoasă, și ți cum se fac nunțile de împărați.

Nu multă vreme după aceea muri împăratul cel bêtrân, și în locul lui rămase ginerele său, adecă fostul găscariu, care se dice că ar fi fost cel mai drept împărat sub soare. El nu-și uită nici de ceilalți ortaci ai lui, cu cari păzise găștele atâta vreme, și-i puse și pre ei în slujbe mari și îi făcu oameni bogați.

El trăi cu împărăteasa lui foarte bine, și Dumneșeu le mai făcu o bucurie și mai mare dându-le și un copilaș ce semena iris pre tatăl său.

De n'au murit, ei trăesc și astăzi.

poți merge la ea. Atunci găscariul intră la față pre care o află trântită pre earbă și cu o nuia de răchită în mână.

— Bună ziua fată mare! duse găscariul.

— Mulțămesc Dtale — răspuse fata.

— Da păzești crastaveți fată mare?

— Îi păzesc că vin paserile și-i mănacă.

— Tocmai așa am oprăvit și eu cu ei, dar de frică i-am băgat într'nu vas ca să se mureze.

— Aia ai făcut bine!

— Bine pre dracu că toți s'au stricat!

— Aia-i rău!

— Tocmai rău nu e că am gunoit holda cu ei.

— Aia-i bine.

— Bine pre horhunu că am smintit holda, și am gunoit cu ei holda altuia.

— Aia-i rău.

— Ba nu-i rău, că am luat holda eu de un capăt, și tata de celalalt capăt, și am răsturnat crastaveții de pre ea pre holda noastră.

— Aia-i bine.

— Bine și nu prea că de atunci cresc prea multe flori pre holdă!

— Aia-i rău.

— Ba nu-i nimica rău, că de atunci vin albinele și lasă miere pre holda mea.

— Aia-i bine.

harnicul notar de cerc din Unguraș Octavianu Popu. Membrii comunali din toate trei comunele: Băsăști, Tămășști și Săliște, s'au purtat foarte brav la această alegere; laudă lor și conducătorilor lor! Durere însă, că nou alesul notar, a renunțat la ocuparea acestui post și așa pe 10 Decembrie n. c. s'a scris de nou concurs pentru acest post. Până în 4 Decembrie aspiranții au a-și înainta cererile protopretorelui din Cehul Selagiului. Avis pentru cutare brav aspirant român!

La alegerea trecută membrii comunali din cerc au fost puși la grea probă. Cu bunătură, promisiuni și bani au umblat se le cumpere voturile, dar fiind ei Români bravi, nu și-au vândut dreptul. Români nostri au vândut cum jidovimea umbla cu tot prețul se-i cumpere pentru candidatul lor; i-am vădit, cum țin toți una și cum au alergat toți din toate părțile, până și din comunele cele mai depărtate, în ziua alegerii. La alegerea, ce vine, poate se fie puși Români nostri și la mai grea probă, dar pentru aceea se nu se descurăgieze.

Românilor! Grijiiți și ve dați votul pentru candidatul cel mai harnic și cu tragere de inimă pentru noi, căci de un om harnic și constiențios are mare lipsă cercul nostru. Pre cum ați fost harnici la alegerea trecută, așa se fiți și la aceasta. Grijiiți, se nu fiți de rușine înaintea lumii românești! Arătați-vă hărnicia în vatra voastră strămoșească. —

Cu asta ocaziune aduc cu plăcere la cunoștința publicului român, că în noul și frumosul edificiu din Băsăști al on. dn George Pop de Băsăști și-a deschis în 8 Octombrie a. c. prima neguțătoria românească de sub codrul Selagiului dl Emanuil Munzatu.

Procesul naționalităților. Din Neoplanta ni-se scrie, că procesul „Zastavei”, intentat pentru un articol scris cu privire la lupta națională a Românilor, se va pertracta la 3 Decembrie înaintea Curții cu jurați din Seghedin. Drept semn al alianței ce există între naționalități, ca apărători se vor presenta un avocat român și unul slovac. Din partea Românilor această onorifică sarcină i-s'a încredințat dl Coriolan Bredicean, avocat în Lugos.

Medic român în Caransebeș. Ni-se scrie: După moartea regretatului medic Dr. Leo Mureșianu, se credea, că ținutul acesta, locuit numai de Români, va rămâne cu totul pe mâna medicilor străini, pentru că, har Domnului, nici pe aici n'a scăpat Românul de invasiunea străinilor, cari apoi știu se-l exploateze. Sunt însă în plăcuta poziție de a ve anunța, că dl Dr. Constantin Popasu s'a decis a-se așeza aici ca medic. Dl Popasu este un fiu al orașului Brașov, fiul mult meritatului fost president al eforiei școalelor române de acolo. Dl Popasu și-a făcut studiile la universitatea din Viena, ear după absolvare a fost aplict ca medic asistent la spitalul clinice universitare de acolo. Acestea sunt acte destul de recomandătoare, și Români numai cu bucurie pot se ia la cunoștință această salutară hotărîre a dlui Dr. Popasu, de a se stabili aici ca medic, rămânându-le unica datorință de a-se grupa în jurul dsale, punându-și încrederea în dsa. Totodată dl Dr. C. Popasu este numit și profesor de igienă, pre cum și medic al institutului teologic-pedagogic din loc. Salutăm din inimă pe noul medic și-i dorim mult succes în cariera sa. — „G. Tr.”

Jăfuire. Frații Franz și Georg Lang au omorât în pădurea de lângă Moniom, co-

mitatul Caraș-Severin, pe ortacul lor lucrătoriu Costa Mihaiu din Moldova-nouă în mod bestial și apoi au jăfuit cei 50 cr. ce i-au găsit la bietul lucrătoriu.

Alegerea de notariu în Ramna. În 21 Noembrie st. nou a. c. s'a ținut în comuna Ramna de mult dorita alegere de notariu cercual; cu care ocaziune dintre 7 recurenți, între cari erau și români, a fost ales cu totalitatea voturilor Szögyéni Béla. — Multe intrigi, multe căi costise s'au umblat, până când a succes bunei noastre stăpâniri de a mai vedea în aceasta comună în cele naționale vacant postul de notariu. Nu mă mir mult atât de reprezentanții comunei Ramna și Bărbos cari erau încălțați în opinci, dară mă mir mult de acei reprezentanți cari purtau reverenți inbumbate de sus până jos, și pre jumătate inbumbate, ba chiar și cu brâu roșu inpodobite, cum au putut uita, că ar trebui se fie în fruntea poporului? Cum a putut uita că poporul și acum ca totdeauna s'a reșimat pre înțelepciunea și caracterul acestor stâlpi, cari prin vitregimea timpurilor celor mai critice au fost cărma și speranța bietului popor? Nu pot se le mai da nimic mai mult de cât: Puneți-ve domnilor mâna pre inimă, rupeți-o din peptul vostru ca se nu mai bată mai mult, că nu mai bate românește! — Șic. Berzovianul.

Un nou agitator! Vineri în 9 Noembrie st. n. a fost citat la judecătoria criminală din Brașov studentul Emanoil Maglasiu, de naștere din Rășinari, sub pretext, că a convocat o adunare populară în comuna Rășinari, indemnând poporul la revoluție. Jude instructor a fost Mihály János. Interogatorul a durat 2 oare și s'a continuat și Sâmbetă. Tinerul „agitator” a răspuns la toate întrebările, de alt cum destul de caraghioase, rezolut și energic, recunoscând că a convocat o adunare, unde a indemnât poporul, nu la revoluție, ci la manifestarea iubirii față cu cei ce luptă pentru drepturile noastre, primind răspunderea pentru această faptă. În contra tuturor opintirilor judeului de instrucție, dânsul s'a folosit în tot decursul fasionării exclusiv de limba română și a pretins, ca și protocolul să se iee în limba sa maternă, conform dispozițiilor legii. „Nu se poate”, dișe judele! La urmă tinerul „agitator” a declarat protocolul de ilegal denegând subscrierea aceluia. Nu-i vorba, dacă vor continua tot așa, apoi sigur cu ocaziunea milleniului și noi vom putea sërba iubileul „a o miie de procese”, de sub blagoslovita lor stăpânire, scrie „Tribuna”.

Limba ungurească în școala din Secușigi. Din Secușigi (comitatul Timiș) se scrie, că învățătorul D. Mărgineanțu de la școala română de acolo, din puterea sa a introdus ca limbă de propunere pe lângă limba românească și pe cea ungurească, de și școala e confesională română! Lucru hotărît că aci și limba de propunere are se fie numai cea română! Noi atragem luarea aminte a autorităților școlare celor chemate, asupra acestei fapte primejdioase, făcute fie din nepricepere, fie din slugărnicie, fie din răutate, ori fie din ori ce altă pricină! Nu e a se îngădui așa ceva nici unui învățător. Și mai departe întrebăm pe dl D. Mărgineanțu, de ce a înlăturat de pe fruntea școlii cuvântul „română”, lăsând numai „școala greco-orientală” de unde până bine de curând era „Școală greco-or. română”? A fost pentru dsa supărător acel cuvânt? De ce, mai departe, cu inspectorul școlar corespundează

în limba ungurească și-i dă rapoarte ungurești, când nu e dator a o face? De ce nu ține la dreptul limbii sale și a școalei sale, ci o mai lovește și dânsul ca Român? Lucru ticălos!

Un student esaminat. La gimnasiul român din Brașov se află un tiner, care prin talentul și sirguinta sa s'a distins în mod deosebit. Tinerul se numește Vasilio Meșter din comuna Ivod, în Maramureș. La finea anului școlastic 1892—3 acest tiner brav a absolvat classa a III-a a gimnasiului piariștilor din Sighetul Marmăției, cu calcul de eminentă; în veara aceluiaș an a depus la acelaș gimnasiu esamenul de pe classa IV-a gimn. de asemenea cu calcul de eminentă. Pe an. școl. 1893—4 s'a înscris la gimnasiul român din loc pe classa a V-a pe care a absolvat-o astă-veară tot cu calcul de eminentă. În vacanța de veară s'a pregătit și eri a depus pe lângă concesiunea ministerială, esamentul de pe classa a VI gimnasială, trecând în a VII. Astfel acest tiner rar, care din nenorocire are a se lupta cu mari neajunsuri materiale, a absolvat în timp de doi ani patru clase gimnasiale tot cu succes rar. — „G. Tr.”

Biserica română din Maiere. Pentru biserica română din Maiere au mai incurs următoarele contribui benevole: din Caransebeș de la on. Dni Ioan Ionașiu, Traian Barzu ases. consist. Dr. Traian Bădescu secret. consist. câte 1 fl. v. a. Dl Dr. Ioan Dămian cand. de adv. în Vinga a colectat de la Victoria Bojidar 1 fl. Teodor Stoian, Paulina Gașpar și Petru Gașpar câte 50 cr. v. a. Se speră că listele din afară cari n'au intrat încă se vor trimite dimpreună cu rezultatul dobândit comitetului parochial român gr. or. din Maiere fără a mai aștepta ulterioare urgități.

Prin conclus sinodal s'a statorit ca la această biserică nouă și frumoasă reuniunea română de cântări se cânte în biserică sub conducerea dirigentului în Dumineca a patra a fie-cărei luni. În aceste Dumineci biserica totdeauna este bine cercetată de credincioși din comună și din alte locuri.

De ale gendarilor. Se vestește din Cerna de lângă Blașiu în Ardeal, că în săptămâna aceasta, Luni seara, un om tiner, căsătorit numai de 2 ani, din familie bună, ducându-se cu soția lui cătră casă, cam pe la mijlocul comunei s'a întâlnit cu un gendarm. Omul fiind cam vesel, gendarmul îi porunci să se ducă acasă. Omul i-ar fi răspuns, că nu-i poruncește, și l'ar fi ocărit, la ce gendarmul numai de cât i-a dat o lovitură cu patul puștii, așa în cât a cădut jos. Bietul om s'a sculat de jos furios și i-a luat pușca gendarului. Atunci acesta a scos sabia și l'a tăiat pe unde a ajuns. Luându-și apoi pușca, gendarmul i-a infipt baioneta în pântec, omorându-l în fața femeii lui. Cadavrul nenorocitului a stat o di și o noapte în drum păzit de 4 gendari, nefiindu-i nimăru iertat a merge la el, nici a trece cu piciorul sau cu carul pe acolo. Nici chiar părinții lui nu au fost lăsați se-l vadă. Marți spre seară a nimerit comisia de la Clușiu și Blașiu de l'a tăiat, ear judele a cercetat, și Mercuri l'a înmormântat la 3 oare. Ce urmări va avea gendarmul nu se știe, destul atâta, că el e pe picior liber, ear pe 2 inși care au voit a apăra pe mort, i-a prins și i-a dus în arest la Blașiu.

O școală dărîmată. Se scrie din Turoș-Sân-Martin, că în săptămâna trecută tocmai în decursul prelegerii s'a dărîmat o parte din plafonul școalei de stat din Rutca.

Intrunirea congresului național-bisericesc. Prea venerabilul Consistoriu metropolitan, a luat măsurile necesare, ca congresul național-bisericesc să se întrunească pe ziua de 7/19 Maiu 1895 în Sibiu. De ce nu s'a ținut la termenul statorit în lege, în statutul organic? Prea puțin respectează guvernul legile întărite de Majestatea Sa.

„Buchetul.” În editura tipografiei „Aurora” A. Todoran din Gherla a apărut o frumoasă colecțiune de poezii, intitulată „Buchetul,” culose de Ioan Pop Reteganul. Conține vre-o 82 de poezii din cele mai alesc. Prețul 25 cr.

Compas românesc, anuar financiar de Petra-Petrescu, anul II, conține: Date istorice asupra institutelor române de bani; numele inițiatorilor ale membrilor din direcțiuni și ale funcționarilor; instrucțiune practică despre poliție cu formulare și legea cambială. De vândare la autor în Brașov cu coroane 1.20, sau lei 1.50.

Apărarea sfințeniei jurământului. În Germania sinodul superior evangelic a hotărât, se provoacă pe superintendentul bisericesc evangelic, ca cu mijloace ce-i stau în putere, se inriurească asupra poporului pentru ca conștiința acestuia, cu privire la sfințenia jurământului, se nu slăbească. Se facă apoi pașii de lipsă la autoritățile publice imperiale și de stat, ca luarea jurământului să se restringă la cazuri cât se poate mai puține; să se dea puțința, ca cei ce depun jurământ se fie făcuți atenți, din partea preotului la însemnătatea și sfințenia actului; să se restabilească în mod legal formula confesională a jurământului; de la creștini numai judecători creștini se fie îndreptățiți a lua jurământ.

Visita condamnaților noștri din Seghedin. Ni-se comunică din Neoplanta, că domnul Dr. Emil Gavrilă redactorul „Zastavei” a vizitat pe condamnații noștri în Seghedin, aflându-i bine. Asemenea și domnul Dr. Lucaciu merge înspre bine. — Tot referitoriu la condamnații noștri ni-se comunică din Sân-Mielăușul-mare, că fruntașii și bravii țărani Simeon Albu, Gligor Foale, Vasile Albu și Mitru Raica sub conducerea Dlui Traian Stoicanescu au cercetat în 23 Noemvre n. pe iubiții noștri martiri din Seghedin, pe cari i-au aflat pe toți sănătoși afară de părintele Dr. Vasile Lucaciu, care suferă și astăzi. Din cauza aceasta intrarea la dânsul li-a fost interzisă. Au fost însă mângăiați prin știrea, că morbul i-s'a întors spre bine. Cu ocaziunea aceasta Sânmielăușenii au predat un cojoc frumos bănățenesc decorat cu curele treicolori țeranului întemnițat Ioan Doțu, care implinindu-și pedeapsa, în 26 Noemvre n. a părăsit temnița Seghedinului.

Concert și joc în Fabric. Concertul împreună cu joc, arangiat de damele române din Timișoara Joi în 22 Noemvre n., a reușit prea bine. Intrunită a fost o societate românească numeroasă și aleasă din oraș și dimpregiur. Piese de concert au împințat fraguroasele ovațiuni ale publicului întreg. De la ultima întâlnire socială din reșta orășenească incoaci în salele „Berăriei” n'a mai fost o astfel de petrecere reușită și curat românească. Scopul arangierii: ajutorarea copiilor săraci de la școlile române din loc, a și meritat această sprijinire îmbucurătoare. Jocul s'a întins cu veselie până aproape în zori.

Post de medic vacant. în 13 Decemvre n. se va ocupa prin alegere postul de medic com. vacant în Petrovosele comitatul Torontal. Emolumentele sunt 800 fl.

salariu, 200 fl. bani de cuartir, 20 cr. pentru o vizită de zi și 40 cr. pentru una de noapte. Se recere încă și cunoștința limbii române, praxă de trei ani și căutarea gratuită a săracilor. Comuna are 7000 locuitori aproape exclusiv români. Avis tinerilor români cualificați.

Necrolog. Domnul George Tomi, învătătoriu în Cuvești și socia sa Raveca au îndurat o mare lovitură prin pierderea fiilor lor Lucian de 2 ani și Aurora Livia de un an, în scurtul timp de 8 zile, în urmarea unei dureri de grumaz.

Doliul națiunii polone. După cum scrie „Gazeta Narodova” din Lemberg, mai mulți fruntași patrioți poloni și reprezentanții mai multor societăți polone vor ține o conferință în localul magistraturei din Lemberg, ca să se înțeleagă asupra arangierii în anul viitor a unei festivități naționale în amintirea centenariului împărțirii a treia a imperiului polon.

Nou oficiu telegrafic. La oficiul postal din Timiș-Recaș s'a organizat și oficiu telegrafic.

Un barbier rar și scump. În urma unui rămășag s'a întâmplat în Milano, că un barbier a intrat în colivia unei menagerie unde erau patru lei furioși ca nește smei și în patru minute a ras frumoșel pe dresătoriu leilor. Rămășagul pentru aceasta faptă a sunat despre dece mii lire pe cari i-a câștigat barbierul. Se vede dar că mai sunt și bărbieri curăgioși și că pentru un ras se plătește și sume enorme dacă se știe alege bine locul și împregiurările.

Jertfele beției, negrigii și nepriceperii.

Un țeran jefuit. George Oprea, un biet țeran din Sân-Andrei, adusese și el vre-o câțiva purcei frumoși, ca se-i vândă aici în târgul Timișorii. El i-a și vândut cu bani buni; însă pe la ameați, mergând vesel cătră casă pe drumul Mehalei, îl ajung doi fiăcăi, dintre cari unul avea la sine și o ploșcă cu rachiu, din care încep să-l imbie și pe Oprea. Unul dintre cei doi tovarăși, punând mâna pe punga lui George cu cei 79 fl., prețul purceilor, o ia la sănătoasa, urmat fiind apoi și de soțul său. Bietul Oprea cu lacrimile în ochi s'a reintors apoi la poliție, ca se ceară urmărirea hoților.

O dușcă de apă tare. Ruja Nicola din Jichean își trimise mai zilele trecute copila la bolta comerciantului de acolo Iacob Spitzer, ca se-i cumpere niște terpenină, ce obiceiul se bee în contra unei boale. Jupâneasa comerciantului însă din greșală îi dete copilei în sticlă în loc de terpenină — apă-tare, din care mama copilei bând o înghițitură, cădă greu bolnavă și a zăcut multă vreme. Făcându-se arătare în contra jupânesei la judecătoria cercuală din Biserica-albă, ea a fost condamnată la 3 luni închisoare. Causa s'a apelat la forul mai înalt, unde se află și azi, biata femeie însă în ziua a doua a și încetat din viață. Procuratura din Biserica-albă a ordonat cercetare în cauza aceasta, având să se constate, nu cumva cauza morții a fost o urmare a nenorocitei beuturi.

Felurimi.

Bivolul în America. Înainte de aceasta cu câțiva ani lăsa regimul statelor unite a se aduce câteva mii da bivoli americani în parcul național din Yellowstone, unde fură gri-

giți de militară în cete mici, ca se poată paște în liniște și se nu se stirpiască această specie de animale, care era obiectul vânătorului multor vânători, din care cauză era aproape exterminată. Parcul din Yellowstone e un teritoriu, o țară, care pentru binele comun e ținută în starea ei naturală și e păzită de trupele statelor unite. Abia e deci de creșut, că o societate de vânători ar putea să măcelărească o ceată întreagă de bivoli în parcul de la Yellowstone. Și totuși s'a întâmplat. Vânătorii au gonit pe bivoli în neaua adâncă și i-au pușcat. Capetele bivolilor i-au redus la aceasta; dar când voiră a le scoate din par, au fost surprinși și escortați de o companie de militari de ai statelor unite. — i.

Ocolul lumii pe jos. Două jurnaliști englezi, E. R. Louden și Herber G. Field, au părăsit de curând Londra pentru a face ocolul lumii în condițiuni cu totul excepționale. Din Paris, ei se vor duce pe jos la Marsilia, în Italia, Grecia, Turcia, în Asia mică, Persia și prin Belucistan în Indii, pe care cred că le vor străbate în iarna anului 1896—97. După aceea se vor îmbarca pentru San-Francisco, unde se vor duce prin calea Australiei și a Noului Zelande. Tot pe jos, vor traversa America și speră să părăsească New-Yorkul pentru a intra în țara lor în toamna anului 1899. Dnii Louden și Field nu vor lua bani cu dânsii și vor trimite în Englitera ceea ce ar putea să câștige în călătoria lor: aceasta este cel mai bun mijloc pentru a nu fi furat. Drept ori ce bagajiu, ei au un aparat de fotografie instantanee, o păreche de revolvere, ceva rufe și carnete pentru note. Ei și propun de a publica la întoarcere un uvrăgiu ilustrat conținând rezultatul impresiunilor lor de voiagi.

Economia.

Grânele române. (Convențiunea cu Austro-Ungaria. — Grânele române prohibite. — Esportul cerealelor. — Represaliile guvernului.) În foile din București cetim următoarele: Am ajuns așa dar după o jumătate de an, ca și cea brumă de convenție comercială pe care a încheiat-o guvernul român cu Austro-Ungaria, se fie de fapt desființată. Puținele avantagii ce ni s'au acordat prin această convenție au fost adecă desființate de guvernul ungar, prin simple circulări ministeriale.

Esportul vitelor noastre este oprit cu desăvârșire prin măsurile veterinare vexatorii ale guvernelor austriace și ungare. Dl Carp însuși a declarat, că nu s'a prevădut nici un avantajiu în convenție pentru esportul vitelor mari, de oare-ce am fi având vite puține în țară.

În privința esportului de râmători situația noastră este și mai penibilă. În tratatul de convenție se prevăd mai multe avantagii pentru esportul râmătorilor noștri, dar astăzi ele au fost de fapt desființate printr'un ordin circular al ministrului ungar de comerț. Ordinul circular invită toate autoritățile vamale ungurești, ca importul în Ungaria al râmătorilor români să se permită de cât numai prin punctele Predeal și Vercio-rova, în vagoane anume construite. Râmătorii se fie ținuți apoi pe la sălașurile din Orșova și din Brașov câte de ce zile sub observația medicilor veterinari. Și după de ce zile se fie transportați direct la târgul din Steinbruck, lângă Budapesta, unde de asemeni vor fi ținuți sub observația veterinariilor unguri timp de cinci zile.

Nu se permite importul rîmătorilor români în nici o altă localitate din Ungaria.

Măsuri identice s'au luat din partea guvernului unguresc și în contra oilor din România.

Sub un astfel de regim, esportul oilor și al rîmătorilor noștri a devenit cu desăvîșire imposibil. —

Din întreaga convenție comercială cu Austro-Ungaria ne-a mai rămas un singur avantaj anume esportul cerealelor.

Și în adevăr, a fost un noroc pentru agricultorii noștri, că acum când prețurile grânelor sunt așa de scădute, au putut se găsească un debușeu în Budapesta pentru ele. Și grânele noastre fiind cu aproape un florin 50 cr. mai ieftine la hectolitru, de cât grânele ungurești, era firesc ca numeroasele mori din Budapesta, cari consumă anual aproape opt milioane de hectolitri, au preferit pe ale noastre celor ungurești.

Am relevat adese-ori cum presa și proprietarii unguri au început apoi o campanie violentă în contra grânelor române, am semnalat și interpelațiile ce s'au adresat guvernului unguresc în această cestiune, pre cum și răspunsul primului ministru Wekerle.

Acum, din nou, primul ministru ungar, în urma unei adrese a Reuniunii naționale agricole din Budapesta, a fost nevoit se ia măsuri în contra grânelor române. Și primul ministru Wekerle, a anunțat chiar în ședința de Mercuri a camerei ungurești, că „în cadrul convenției cu România“, a luat măsuri severe interdicând tuturor morilor se mai cumpere grâne române, de sigur sub pedeapsa de a le detrage concesiunea de a funcționa. —

Această măsură a guvernului ungar este cea mai simțitoare lovitură ce se aplică comerțului nostru de cereale.

Atât ne-a mai trebuit, ca în aceste vremuri de crasă economică să ni se taie singurul debușeu al grânelor noastre, debușeu slab dar în definitiv tot debușeu, care consuma zilnic o cantitate de cel puțin 1000 de hectolitri de grâu pe zi. Adese-ori, însă, într'o singură zi s'a vindut la bursa de cereale din Budapesta câte 5000 hectolitri de grâu românesc.

Unde vom mai esporta de acum înainte?

Morile din Budapesta, în vedere că Dunărea va îngheța la iarnă și navigația se va suspenda, au angajat deja aproape 130 de șlepurii și remorchere ale companiei de navigație pe Dunăre, pentru a transporta mari cantități de grâne românești, așa au anunțat diarele din Budapesta.

Agricultorii noștri au pierdut acum și această ocazie pentru a mai ușura magazinelor lor încărcate cu grâne. —

Conform dispozițiilor convenției, părțile contractante pot s'o denunțe ori când pe un an înainte. N'ar fi oare măsura cea mai bună ca guvernul se recurgă la acest singur mijloc, drept represalii în contra guvernului unguresc? —

Nu se permite importul vitelor române. Din Viena se scrie, că o deputațiune numeroasă s'a prezentat zilele acestea la ministrul-președinte Windischgrätz cu scop, ca se-i facă cunoscute hotărârile măcelarilor vienesi, aduse în adunarea de la 28 Octomvre. Ministrul-president a declarat, că nu va pute să satisfacă cererii măcelarilor, de-a se deschide granițele române pentru importul vitelor din România, celelalte dorințe ale lor însă le va implini. —

Higienă.

Ceva despre friguri.

III. Am amintit în câteva cuvinte formele principale sub care se manifestă intoxicația palustră. A le descrie mai pe larg este imposibil și nici n'ar aduce vre-un folos prea mare cetitorilor, pe cari îi privește mai mult partea practică fiind că ei se interesează mai mult de modul cum se evite această boală și cum se scape de ea dacă n'a putut o evita.

Prima condiție este ca omul se fie sănătos, bine hrănit și bine dezvoltat. În aceste condițiuni chiar dacă vom fi nevoiți a umbla prin locuri infectate, chiar dacă vom visita bolnavi de choleră, tifos și alte boale infecțioase — vom fi foarte puțin expuși a ne bolnăvi. Puterea și vigoarea resistă totdeauna cu mult succes la invaziunea microbilor în corpul nostru. Și chiar dacă ne-am infectat microbii au mai puțină putere asupra noastră. Boala va fi mai ușoară și durată ei mai scurtă ca la oamenii bolnăvicioși și slăbiți de mai înainte.

A doua condiție este se evităm locurile băltoase iar dacă aceasta nu se poate — se ne clădim casele pe un loc mai ridicat. Casa se fie cu fundament înalt. Aceste se le facem din 2 cauze: a) fiind că locurile înalte sunt mai uscate, și de oare-ce microbii nu trăiesc de cât unde este multă umezeală — locurile uscate vor fi ferite de ei; b) fiind că microorganismul care produce frigrile trăește chiar la suprafața pământului și foarte rar se ridică la oare-care înălțime. Prin urmare el va intra mai cu anevoie în casele înalte, clădite pe locuri mai ridicate. Cum că odăile trebuie ținute curate și aerisate în fle-care zi, se înțelege de sine fiind că în cazul contrar se dezvoltă umezeala care e prielnică microorganismelor.

Tot din cauzele amintite mai sus — nu este permis se dormim pe pământ, mai ales în apropierea bălților. — Apa de băut și spălat trebuie se fie curată. Iar în cazul contrar trebuie sau fiartă sau bătută cu piatră acră, fiind că astfel se sterilizează adecă se curăță de microorganism.

Am vădut până acum în câteva cuvinte cum trebuie se ne ferim de friguri. Dar ce se facem dacă ne-am îmbolnăvit? De sigur toți veți striga într'un glas, chinină și sare amară sau un alt purgativ mai nobil — după calitatea bolnavului. Și într'adevăr așa și este în majoritatea casurilor. Doctorul dă chinină, spîterul chinină, arendașul la țară chinină, învățătorul, primariul, popa și notariul toți dă chinină. E prea adevărat că chinina dată la timp și în cantitate suficientă în cele mai multe cazuri este foarte bună; dar nu e mai puțin adevărat că sunt unele cazuri unde chinina n'are nici un efect asupra febrei palustre.

În aceste cazuri recurgem la arsenic, la eucalyptus, resorcin, albastru de metilen, la phenocol și la nitratul de sodă și potasă. Se înțelege că toate aceste medicamente nu pot fi luate de cât după instrucția medicală.

Cu foarte mult succes se întrebunțează hidroterapia în cazuri când chinina și alte medicamente numai au efect. Procedeu este următorul: se face un duș sau o baie rece de 8—14 grade R. în decurs de 20—30 secunde, un sfert de oră înainte de acces, după aceea trebuie frecat bine tot corpul, apoi bolnavul trebuie se facă mișcare plimbându-se în decursul timpului când ar trebui să vină accesul de febră. Dacă frigrile nu au oară

fixă, trebuie urmată hidroterapia seara și dimineața. Acest procedeu trebuie urmat 5—8 zile.

Dar dacă toate cele numărate până aci n'au nici un efect, recurgem la schimbarea domiciliului.

De multe ori incetează febra palustră dacă vom muta bolnavul din o odaie în alta mai ales dacă odaia în care îl mutăm e mai mare, e mai luminoasă.

Dacă nu reușim cu aceasta, mutăm bolnavii din orașe și sate băltoase, la munte, la aer curat în o localitate uscată.

Resultatul este satisfăcător, în cele mai multe cazuri mulțumitor. Rar se întâmplă se mai aibă trebuință de medicamente contra frigrilor. Dar băi reci, hrană bună și medicamente întăritoare le vor face și aici mult bine.

G. S.

Dr. G. Dobreanu.

Tragerea de losuri.

Imprumutul de premii ungar. La sortirea a 77-a s'au tras următoarele 51 serii: 244 273 348 613 647 653 699 723 924 975 978 986 1100 1501 1510 1592 1710 1863 1900 2122 2135 2180 2230 2632 2967 3016 3141 3281 3300 3348 3397 3411 3494 3620 3683 3723 3771 3909 4023 4131 4158 4300 4750 4838 4976 5049 5072 5155 5406 5488 5899. Câștigul prim cu **150.000 fl.** l'a dobândit s. 4158 nr. 36; **15.000 fl.** s. 5899 nr. 34; **5000 fl.** s. 273 nr. 21; câte **1000 fl.** s. 975 nr. 10, s. 3016 nr. 23, s. 3683 nr. 49 și s. 5488 nr. 15; câte **500 fl.** s. 244 nr. 14, s. 348 nr. 26, s. 647 nr. 37, s. 1100 nr. 2, s. 1592 nr. 15, s. 1710 nr. 8, s. 1710 nr. 13, s. 2632 nr. 9, s. 3281 nr. 21, s. 3300 nr. 5, s. 3397 nr. 25 s. 3494 nr. 45, s. 3723 nr. 36, s. 4131 nr. 11, s. 4300 nr. 48, s. 5155 nr. 41, s. 5185 nr. 45, s. 5488 nr. 20.

Posta redacțiunii.

Dlui coresp. în Varadia: Ai deplină dreptate dacă urmărești cu atențiune toate și citești foile românești. V'ați putut convinge din experiența proprie, că activitatea solidară are efect. Bine ai făcut că ai raportat numai de cât. Mulțumită.

Dlui Dr Vidi: Notița a apărut în numărul 238 al „Dreptății“, din care Ți s'au trimis pre cum ai poftit cinci esemplare. Așteptăm răspuns la scrisorile noastre de pînă acuma. Raportul trimis în urmă încă va apare în această foaie.

Despre „Somogyi fabricant“ va apare în numărul viitoriu, dară și până atunci faceți toți pașii legali necesari și ne avisați, căci violențele sale sunt un scandal nesuferit.

Unui cetitoriu din Topleț: Lucru mai trist și mai criminal nu se poate, ca dacă frați de un sânge se ceartă pentru nimicuri în birt și apoi se junghia cu cuțitul rămânând după neorocitul și câte 3—4 copilași orfani. Nici între săbaticii nu se întâmplă astfel de lucruri înfiorătoare; bag seamă pentru că nu se imbeată cu rachiu de cel spurcat jidovesc.

Dlui T. B. paroch în Mărcina: Am citit cu atențiune memorandumul DTale despre prea trista stare din acea parochie. Dacă s'au întâmplat toate pre cum scrii, apoi nu ne putem destul mira de superioritățile competente, cari sunt datoare se facă ordine și se procedă legal și desinteresate. Dacă nu se vor regula trebile pe calea sa, apoi la timpul său vom da publicității toate sub „Loc deschis“.

Dlui I. R. în Ciacova: Descrierea în versuri a petrecerii nu o dăm; ci vom publica unele din poeziile populare, ferește-te numai de cuvinte scârboase și de icoane uricioase, apoi avem nădejde de bine. De vorbe deșerte nu asculta, se n'ai nici o teamă.

B a n c e.

Banca anglo-austriacă 120	154.—
" pe acții Budapestană 100	128.50
" " " a capitalei I emis. 100	94.—
"Hermes" întreprind. de bani 200	—
Banca de credit financa 80	120.50
" " " gen. ung. 200	—
" " " " " din 31 Mart.	442.—
" " " pe acții Budast. 50	54.50
" " " austriacă 160	—
" " " " " din 4 Apr.	368.50
" industrială I ung. 150	215.—
" " " și comere. ung. 100	—
" " " " " din 31 Mart.	114.—
" croat-slavon. 100	—
" de credit ung. 200	119.—
" " " " vechiă 100	—
" " " " " II. emis. 31 Mart.	237.50
" comercială ung. pestană 500	1124.—
" com. și industr. bpestană 100	—
" de credit fenciar centrală 500	590.—
" croată de escompt 200	—
" de escompt și zarașă ung. 400 K.	—
" " " " " 31 Mart.	246.—
" austro-ungară 600	1034.—
" „Unio” 200	—

Bursa din București pe ziua de 29 Noemvre 1894.

E F E C T E	Dobândă	SCADENTA CUPOANE-LOR	OFERITE cu bani gata
IMPRUMUTURI DE STAT ROMANE			
Rentă perpetuă	5%	Apr.—Oct.	100 ³ / ₄
" amortibilă	5%	Apr.—Oct.	97 ³ / ₄
" " " din 1892	5%	Ianuarie Iulie	98
" " " " 1893	5%	Ianuarie Iulie	98 ¹ / ₈
" " " " 32 ¹ / ₂ mil.	4%	Ianuarie Iulie	84 ¹ / ₈
" " " " 50 mil.	4%	Ianuarie Iulie	83 ³ / ₄
" " " " 274 mil.	4%	Ianuarie Iulie	85 ¹ / ₂
" " " " 45 mil.	4%	Ianuarie Iulie	86 ³ / ₄
Obl. căilor fer. rom. (conv. Schuldverschreibung)	5%	Ianuarie Iulie	—
Obl. de Stat (conv. rur)	6%	MaiuNoembre	100 ³ / ₄
" casei pens. a 300 lei	10	MaiuNoembre	277
IMPRUMUTURI DE ORASE			
Obl. ale com. Bucuresti 1883	5%	Ianuarie Iulie	86 ¹ / ₂
" " " " 1884	5%	MaiuNoembre	—
" " " " 1888	5%	Iun.—Dec.	—
" " " " 1890	5%	MaiuNoembre	87 ¹ / ₄
IMPRUMUTURI DE SOCIETATI			
Seris. func. rur.	5%	Iulie Ianuarie	92
" " " urb. Bucuresti	7%	Iulie Ianuarie	102
" " " " "	6%	Iulie Ianuarie	100
" " " " "	5%	Iulie Ianuarie	87
" " " " Iași	5%	Iulie Ianuarie	79 ¹ / ₂
Obl. soc. de basalt	6%	Iulie Ianuarie	95
ACTIUNI			
	Ultim divid.	Valoarea Nominala	
Banca naț. a Rom.	86	500	—
Soc. de asig. Dacia-Rom.	35	200	—
" " " Naționala	36	200	—
" " " Patria	—	100	—
" " " rom. de construcțiuni	15	200	—
" de basalt	30	250	—
"pentru fabr. hârtiei	—	100	—

MONETE	OFERITE cu bani gata	S C H I M B	CURSUL
Napoleonul	—	Londra . . cek	25.41
Galbenul austriac	—	" " 3 lni	25.27
Coroana germană (marca)	—	Paris . . . cek	101
Lira sterlină	—	" " 3 lni	100.25
Lira otomană	—	Francia . . cek	—
Imperialul rusesc	—	" " 3 lni	—
Florinul austriac de hârtie	—	Vienna . . cek	203 ¹ / ₄
Rubla de hârtie	—	" " 3 lni	201 ¹ / ₄
Aur contra argint (agiul)	0%	"nap. (scurt)	—
		Berlin . . . cek	124.35
		" " 3 lni	123.70
		Germania . . cek	—
		" " 8 lni	—
		Amsterdam 3 lni	—
		Petersburg 3 lni	—
		Belgia . . 3 lni	99.90
		" " (scurt)	—
		Elveția . . 3 lni	—
		Italia . . 3 lni	—

C E R E A L E	Greutatea in libre	OFERITE hectolitru
Grâu	60	8
Porumb	60	5.75
Secară	—	—
Ovės	—	—
Orz	—	—
Rapiță	—	—
Fasole	—	—

Se caută 7 sau 8 vagoane de OVES

Oferte sunt a se adresa lui **P. Broșteanu, Timișoara, cetate, strada Matheiu Corvin Nr. 7.**

143 (I—1).

Invitare la prenumerațiune.

„Foaia de Duminecă“ a țiarului „Dreptatea“, apare odată pe săptămână in estensiune de cel puțin 8 pagine cu ilustrațiuni, este intocmită pentru trebuințele țeranului român și costă

pe un an fl. 2
pe 1/2 an fl. 1

(„Dreptatea“ care apare in fiecare di de lucru costă 1 fl. pe lună, 12 fl. pe an. Cine abonează „Dreptatea“ capetă și „Foaia de Duminecă“ gratuit).

Abonamentele se fac mai cu inlesnire prin mandate postale. Domnii abonenți sunt rugați a insemna pe cuponul mandatului foaia și timpul pentru care trimit abonamentul, precum și adresele lor corect și legibil.

Adresăm inteligenței noastre rugarea, se binevoiască a recomanda poporului de la țară abonarea acestui organ merit a contribui la educațiunea politică, culturală și economică a poporului român.

Abonamentele se trimit la adresa Administrațiunei țiarului „Dreptatea“ in Timișoara. (Temesvár, Stadthausgasse Nr. 4.)

Administrațiunea.

Librăria lui W. Krafft in Sibiuu
recomandă **Cărți mai noue.**

- Bacalbașa A., Moș Teacă din căsarmă. Umo-ristic. Ediț. V. 1.37.
- Barițiu I. G., Arta de a trăi. Leg. —.50.
- Bebel A., Femeia in trecut, present și viitoriu. 1.37.
- Boca A., Dialogul Țiganului cu Săn-Petru la poarta raiului sau glume. —.25.
- Cătană G., Poveștile Banatului din gura poporului. —.30.
- Coșbuc G., Balade și Idile. 1.65.
- Cura de Apă de preotul Kneipp. 1.75.
- Demetrescu A., Particularități ale limbei franceze: Galicisme, Proverbe, Maxime, Barbarisme. 1.10.
- Dimitriu C., Cestiunea națională.
- Delavrancea, Intre vis și viață. 1.90.
- Dobrogeanu-Gherea C., Literatură și știință vol. I și II a 2.75.
- Duica Bogdan G., Petru Maior, un studiu biografic —.35.
- Gheaja T. V., Să auzim! Toaste pentru tot felul de persoane și ocaziune. —.20.
- Hășdeu, Ion Voda cel cumplit. 1.65.
- Heliade-Radulescu I., Historia critică universală, Scriere posthumă, 2 vol. 4.40.
- Ispirescu P., Legende sau basmele Romanilor. 2.20.
- Manliu I., Gramatică istorică și comparativă a limbei rom. 2.75.
- Michalescu St., Incercări critice asupra in-vețământului nostru. 1.10.
- Moșescu C., Iisus Christos și reforma sa socială. 1.65.
- Maiorescu T., Critice (1867—1892). Ediție nouă și sporită, 2 vol. 4.40.
- Memoriile regelui Carol I al României, 2 tom. a 2.10.
- Pop A., Desbinarea in biserica Românilor din Ardeal și Ungaria 1697—1701. 1.40.
- Riurēnu I. M., Familia creștină. —.33.
- Socaciu I., Dreptul cambial. 2.—
- Speranța Th., Anecdote populare, Prosa 2 vol. a 1.10.
- Slavici I., Novele, vol. I 2.20.
- Ventura Gr., Teatru, vol. I 2.25.
- Vlahuța A., Dan. 1.92.

Nr. 34. D. (X—11)

Lista de prețuri, cu icoane, se trimite la cerere gratuit și plătit.

Fornisor de carte **WILHELM MÜHLE** Fornisor de carte

Prăvăliă de semințe, grădinărit și florărie
Timișoara (cetate)

vinde numai lucruri adevărate, ca:

Semințe alese, plante frumoase de salon, tot fellul de novități de rose,
pomi nobili, cei mai potriviți arbori de podobă, brați etc.

Cultură mare de frăgării:

Plante de fragi, delicatesses de masă, 100 bucăți cu fl. 2—2¹/₂. — Plante de smeură, mure, strugurei, agrișei etc.

Spargă: Calitatea cea mai fină de Argenteuil (Francia), 100 bucăți fl. 2—2¹/₂.

Lucrări moderne de flori:
Buchete și cununi de flori naturale și meșteșugite

in forme minunat de frumoase.

Garanță pentru sosirea lor la timp ori-unde.

Espedează neimpedecat (cu ajutorul Certificatului de Philoxeră) ori-ce feliu de plante, arbori și in România.

Nru 132 (3—14).